

Бознашр аз торнамои "Озодагон"

Суханони сарвари давлатамон, Эмомалӣ Раҳмон, ки гуфтааст, "Афгонҳо худ бояд сарнавишташонро муайян созанд" -ро шунида, онҳое, ки аз сиёсати имрӯза дар Афғонистон то ҷое огоҳанд, комилан дар хайрат мемонанд, ки то чӣ андоза сиёсатмадорони мо, ба вижа, онҳое, ки дар Вазорати хориҷаи Тоҷикистон кор мекунанд, аз рӯйдодҳои имрӯзии Афғонистон ва паёмадҳои он ноогоҳанд. Агар онҳо аз сиёсатҳои дирӯзаву имрӯзии ин кишвари ҳамсоҷамон огоҳ мебуданд ва бо ҷаҳми сарманфиатҳои тоҷикони ин кишвар ва рушди демократияро меҳостанд, ба ҳеч ваҷҳ Эмомалӣ Раҳмон дар Қобул ҷунин сухан намегуфт. Зеро ҳукумати Карзай бо тамоми нерӯ меҳодад, ки дар интиҳоботи дарпешистода нозирони байналмилалӣ дар Комиссияи марказии интиҳобот ва ҳавзаҳои ширкат накунанд ва натиҷаи интиҳоботро бо ёрии бародаронаш, ки бештарашон аз қавми паштун ҳастанду дастнишондаи Карзайанд, бо роҳи тақаллуб ба ғойдаи худ ҳал кунанд. Ҳукумати Карзай бисёр меҳодад, ки дар интиҳобот дастаи Залмай Расул ва ё Ашраф Ғанӣ Аҳмадзай, ки ҳарду ҳам паштунанд, пирӯз гарданд. Онҳо бо тамоми нерӯ муқобили дастаи доктор Абдуллоҳи Абдуллоҳ, ки бештари тоҷикон гирди ӯ ҷамъ омадаанд ва шахсиятҳои қалидии тоҷикон монанди волии Балх Атомуҳаммади Нур, муовини аввали раиси ҷумҳур Муҳаммадҷунуси Қонунӣ, Салоҳиддин Раббонӣ писари устои равшан Бурҳониддини Раббонӣ ва даххо тоҷики дигару бахше аз паштунҳо, ҳазораҳо, узбакҳо ва дигар қавми бедори кишвар ҳам аз ӯ пуштибонӣ мекунанд, дар муқориза ҳастанд. Аз ин хотир ҳукумати Карзай меҳодад, ки бо дору дастааш ва намояндагонаш дар Комиссияи интиҳобот бидуни ҳузури хориҷаҳо, одами ба худ даркорӣ (Залмай Расул ё Ашраф Ғанӣ Аҳмадзай)-ро ба қудрат биёварад ва бо ҳамин давоми ҳукумати қавмгарои ҳешро ҳам таъмин кунад. Бояд пеш аз ин интиҳобот ва умуман ҳамеша ҳукумати мо бо шахсиятҳои қалидии тоҷики Афғонистон ва онҳое, ки аз вазъи имрӯзии кишвар ва гузаштаи он огоҳ ҳастанд, дар робита мешуд ва ҳамеша маълумоти дақиқ ва бегаразонаро дар бораи ин кишвар дар даст медошт ва сиёсатҳои қутумуддат ва дарозмуддати ҳешро бо назардошти дурнамои ин кишвар ва манфиатҳои тоҷикон дар Ҳурӯсон роҳандозӣ мекард.

Вале суханони Эмомалӣ Раҳмон баёнғари ин аст, ки аз ҷунин мақсадҳои ҳукумати Карзай, ки сиёсаташ муқобили тоҷикони Афғонистон аст, дар ҳукумати мо ҷандон огоҳ нестанд. Дар ҳоле ки дигар кишварҳо, аз ҷумла Узбекистону Туркия ошқору ниҳонӣ аз Абдурашид Дӯстуми узбак, Покистон аз намояндагони паштун ва ба вижа аз Гулбиддини Хикматёр ва ҳизби ӯву ҳизби Афғонмиллати паштунҳо дастгирӣ мекунанд. Вале ҳукумати мо ба ҷои ин, ки тоҷикони Афғонистонро пуштибонии ҳадди ақал маънавӣ кунад, ба осӣёби Карзай-- бадҳои тоҷикони Афғонистон об мерезад.

Нуктаи дигар ин аст, ки ҳукумати Карзай бисёр меҳодад, ки дар соли равшан сарбозони хориҷӣ аз кишвар берун шаванд. Ин плони дуҷуми Карзай аст, ки дар ҳолати ноқоми тарафдоронаш дар интиҳобот "бародарон"-и дигараш Толибонро ба сари қудрат биёварад. Барои Карзай бисёр муҳим аст, ки барои иҷрои ин нақша дар Афғонистон нерӯҳои хориҷӣ ҳузур надошта бошанд ва Толибон бидуни мушқилот бо ёрии Покистон қудратро ба даст гиранд. Барои ҳамин ҳам Карзай, ҳарчанд Толибон ҷиноятҳои мудҳише алайҳи мардуми Афғонистон мекунанду даххо ва садҳо бегуноҳро мекушанд, вале

онхоро бародар мехонад ва аз кушта шудани баъзе он мурдорон азо мегирад, вале парвои кушта шудани кӯдакони маъсуми сарбозони далери кишвар надорад. Ин раиси чумхур то имрӯз боре ҳам ба чанозаи онхое, ки аз дасти Толибон кушта шудаанд, нарафтааст ва хатто ба хонаводаи онон ҳамдардӣ ҳам накардааст. Карзай хеле хуб медонад, ки барои иҷрои нақшаҳои шумаш пеш аз хама чомиаи чахонӣ, аз чумла неруҳои байналмилалӣ ҳалал мерасонанд ва Толибон хастанд, ки бо ёрии онҳо метавонад, дар ҳолати шикаст ҳам боз аз об хушк барояд ва кудратро бо ёрии "бародаронаш" ба даст гирад.

Бо назардошти вазъи имрӯзаи Афғонистон ва сиёсатҳои зиддимардумии Карзай яке аз сиёсатмадорони номдори тоҷики Афғонистон Амрулло Солеҳ, ки замоне раиси амнияти кишвар буд, чанд рӯз пеш гуфт, ки агар неруҳои хоричӣ аз Афғонистон берун шаванд, ҳукуматро Толибон гасб хоҳанд кард. Агар Худо нахоста чунин шавад, ин боз огози тоҷиккушӣ ва чахлу чаҳолати асримиёнагӣ ва аз байн бурдани фарҳангу забони мо дар Афғонистон мегардад. Бояд бидонист, ки то имрӯз ҳам аз дасти Толибон дахҳо бузургонамон монанди устод Бурҳониддини Раббонӣ, генералҳо Довуди Довуд, Мавлоно Саидхелӣ ба шаҳодат расиданд ва ин кушторӣ занҷирай то ҳол идома дорад ва ба навиштаи баъзе нашрияҳои тоҷикони Афғонистон моршол Фаҳимхон ҳам аз дасти душманони тоҷикон захр хӯрда ба ҳалокат расидааст. Бояд аз ёдамон наравад, ки вақте Толибон бо ёрии Покистон 85 дарсади Афғонистонро забт карда буданд, танҳо шери Панҷшер Аҳмадшоҳ Масъуди бузург, ин тоҷики абармард буд, ки муқобили он ваҳшиён чангид ва дар охир бо ёрии неруҳои байналмилалӣ ва сарбозони Эътилофи Шимол Толиб ба шикаст мувоҷеҳ гардид. Боз ёдамон наравад, ки Толибон он солҳо ба чӯз тоҷиккушӣ ва катли оми мардуми беғуноҳ ҳамчунин бузургтарин ёдгории ниёгонамон ду бутӣ бузурги Бомиёнро ба ҳок яксон карданд...

Агар бори дигар Толибон ҳукуматро ба даст гиранд, ваҳшонияти бештар аз пештар хоҳанд кард ва дар Афғонистон на танҳо рӯзи тоҷикон, балки тақрибан хама мардуми гайиафгон(гайрипаштун) сиёҳ хоҳад шуд. Барои ҳамин ҳоло ҳам вақт аст, ки бояд то интиҳобот коре кард, ки ба суди тоҷикони Афғонистон ва дурнамои онон бошад. Яъне, бояд аз дастаи интиҳоботии доктор Абдуллоҳи Абдуллоҳ пуштибонӣ кард, то як ҳукумати мардумӣ дар Афғонистон рӯи кор ояд, ки ин пеш аз хама, ба суди тоҷикон ҳам хоҳад буд. Сониян ҳукумати Тоҷикистон бикӯшад, ки то ором гардидани вазъ ва рӯи кор омадани ҳукумати мардумӣ ва неруманд гардидани ниҳодҳои амниятиву неруҳои мусаллаҳи кишвар дар Афғонистон неруҳои байналмилалӣ боқӣ бимонанд. Чунин барҳурди воқеъбинона, яъне пуштибонӣ аз дастаи интиҳоботии доктор Абдуллоҳи Абдуллоҳ ва дар Афғонистон то замоне боқӣ мондани неруҳои байналмилалӣ ба суди хама мардуми кишвар ва аз чумла, ба суди тоҷикон ҳам ҳаст ва ин омилҳо имкон хоҳанд дод, то фардо тоҷикон дар ин кишвар чойгоҳи хубе дошта бошанд ва Афғонистон низ бо роҳи демократӣ пеш равад, на дар ин ҷо боз ҳукумати қабиласолорон ҳукмронӣ намояд. Тоҷикони одӣ ҳамеша пуштибони дастаи доктор Абдуллоҳ ҳастем ва хоҳем буд ва дар интиҳобот пирӯзии ӯро мехоҳем ва орзу дорем, ки ҳукуматамон ҳам чунин мавқеи тоҷикона дошта бошад.